

Tüntetés a szegedi egyetemen három délvidéki zsidó orvostanhallgató felvétele miatt

Dr. Kogutowicz Károly nyilatkozata

(A Délmagyarország munkatársától) Kedden délelőtt hosszú idő óta először ismét *tüntetés* folyt le a szegedi egyetemen. A tüntetés a sebészeti klinikán kezdődött, ahol az orvostanhallgatók tiltakoztak három délvidéki zsidószármazású orvostanhallgatónak az egyetemre való felvétele miatt. A szóbanforgó három délvidéki orvostanhallgató, akik a Délvidék visszatérése előtt a zágrábi egyetemen tanultak, nemrégén a szegedi egyetemre kérték felvételüket. Megelőzően más egyetemekre is kérték felvételüket, a felvétel azonban a kultuszminisztérium tudtával és beleegyezésével a szegedi egyetemen történt meg. Az orvostanhallgatók, akik a tüntetést rendezték, úgy tudják, hogy felvételük a megengedett százalékarányon felül történt, ezért határozták el a tüntetést.

A tüntetők délelőtt 11 óra tájban a sebészeti klinikán összegyűltek, mintegy százán, indultak el és tüntető menetben vonultak a Dóm-térre, hogy az ottani egyetemi intézetekben lévő hallgatókat csatlakozásra szólítsák fel. Az itteni kémiai intézetekben éppen előadások folytak és a hallgatók nem csatlakoztak a tüntetőkhöz. A menet ekkor a Szukováthy-téri egyetemre akart vonulni, hogy dr. Kogutowicz Károly rektort keresse fel, a rektor azonban időközben értesült a tüntetésről és maga sietett a Dóm-térre, hogy a tüntetés okát megtudja. Nyomban felszólította a tüntetőket, hogy oszoljanak szét. Ez, miután a rektor fogadta a tüntetők öttagú küldöttségét, meg is történt.

Időközben a rendőrség is értesült a tüntetésről és dr. Ganzler Árpád rendőrfőfelügyelő intézkedésére egy rendőrsztag ment ki a Dóm-térre, beavatkozásra azonban nem került sor, mert ekkorra a tüntetők szétoszlottak.

A küldöttség tagjai a rektornak azt a kívánságot terjesztették elő, hogy távolítsák el az egyetemről a létszám felett felvett három délvidéki medikus, távolítsák el ezenkívül az összes zsidószármazású egyetemi hallgatókat, vagy lássák el őket sárga karszalaggal, végül pedig bocsássák el az egyetem összes zsidószármazású tisztviselőit.

A rektor közölte a küldöttség tagjaival, hogy kívánságaikat illetékes helyre terjeszti, ha azt írásban átadják neki. Az egyetemi hallgatóság délután 3 órakor ülést tartott, ezen memorandumot szerkesztettek, a memorandumot este 6 órakor adták át Kogutowicz rektornak.

A tüntetésről dr. Kogutowicz Károly rektor a következőket mondta:

A lelket is gyógyítani kell...

Látogatás a belklinikán az önkéntes vöröskeresztes ápolónőjelöltek gyakorlati munkahelyén

(A Délmagyarország munkatársától) Magyar asszonyokhoz méltó komoly feladatvállalás jellemzi a Vöröskereszt önkéntes ápolónőképző tanfolyamának lelkes hallgatóságát. A korszerű tanfolyam már harmadik hete folyik dr. Csikós-Nagy Józsefné önkéntes ápolónő vezetésével s néhány kitűnő szakelődő irányítása mellett. Az elméleti tanulmányok mellett a vöröskeresztes ápolónőjelöltek már gyakorlatilag is képezik magukat; ötös csoportokban bevonultak a klinikákra és a kórházakba, hogy a betegápolás tudományát minél komolyabb formában sajátíthassák el.

Látogatást tettünk a belgyógyászati klinikán, hogy érdeklődjünk a vöröskeresztes ápolónőjelöltek munkája, szorgalmas feladatvállalása és haladása iránt. A feladat, amit itt végeznek, nem csekély, ha azt tekintjük csupán, hogy reggel 7 órától délután 2 óráig bent vannak a klinikán s ezalatt tanulnak és hasznosítják magukat a beteg katonák érdekében. Az ide beosztott hölgyek valamennyien a legjobb társaság tagjai, közöttük egy tábornok neje; de a fehér köpeny és a vöröskeresztes, hófehér fityula „rangrejtő” leple alatt itt mindannyian szerény, szolgálatkész, halkszavú és tanulniágyó Kedves Nővérek...

Hogyan dolgoznak a vöröskeresztes ápolónőjelöltek?

Az elsőemeleti nagy kórteremben találjuk meg az önkéntes ápolónőjelölteket. A tágas, világos kórteremben 20 fiatal katona fekszik, ahhoz képest, hogy a betegek egész jókedvűek s nem esalódunk, ha ezt arra magyarázzuk, hogy a fehér köpenyes, nyájas modorú „kedves nővérek” hozták magukkal ezt a kellemes légkört a kórterembe. Ott látjuk az ágyak mellett a belgyó-

dotta a Délmagyarország munkatársának:

— Amikor hírt vettem a tüntetésnek, nyomban a tüntetőkhöz siettem és felszólítottam a hallgatókat, hogy hagyják abba a tüntetést. A hallgatóság a legnagyobb fegyelmességgel az első szóra megszüntette a tüntetést és tárgyalási alaphelyezkedett. Vállalkoztam rá, hogy az ifjúsági kívánságát részben az egyetemi tanács, részben a kultuszminiszter elé terjesztem, ezzel szemben garanciát kaptam arra, hogy nem lesznek további tüntetések. A kívánságokról, mivel azok minisztériumi tárgyalások anyagát képezik, egyelőre nem nyilatkozhatom.

gyászati klinikára beosztott öt vöröskeresztes ápolónőjelöltet: Madary Antalné, Czibula Istvánné, dr. Viola Györgyné, dr. Kovács Aladárné és Hoffmann Ferencné. Vértételnél segítkeznek, pulzust mérnek, vérnyomásmérésnél, injekciónál segítségére vannak a szőke, fiatal doktorkisasszonynak, aki szíves-örömmel magyaráz nekik, foglalkozik velük.

— Igazán szépen haladnak a vöröskeresztes önkéntes ápolónőjelöltek, — mondja a kedvesmosolyú doktorkisasszony, aki túlzott szerénységből talán, névtelen kívánná maradni. — Örömmre szolgál, hogy foglalkozhatnak velük, olyan tanulóknyak, készségesek és annyira komolyan fogják fel önként vállalt feladatukat.

Ilyen szép elismerés után, amikor az újdonsült kedves nővérek néhány percre elhagyják a kórtermet, hogy egy vérátömlesztésnél lehessen jelen, megkérdezzük a betegeket is, a sápadtarcú, de eleven tekintetű, 20—22 éves legényeket, hogy örülnek-e az új ápolónővéreknek!

Mit mondanak a beteg katonák?

— Igazán nagyon örülünk a kedves nővéreknek, — mondja egy vöröskeresztes katona. — Olyan kedvesek hozzánk, szívesen írnak levelet helyettünk és már az is jólesik, hogy mindig itt vannak közöttünk... — A délután már sokkal nehezebben múlik, amikor nincsenek itt, — toldja meg egy másik fiú, akinek tüdőgyulladásos van.

Az újdonsült ápolónők sem panaszkodnak. Egyelőre kissé fárasztó a „szolgálat”, főként a napi 7 óras talponállás egyfolytában. De kényelmes, lapossarkú cipőkkel és gumi bokavédőkkel szerelik fel magukat a hölgyek s általában, semmiféle szokatlan dologtól, vagy váratlan nehézségtől nem riadnak vissza:

— Olyan szívesen, boldogan csináljuk, mert látjuk, hogy milyen magasztos, önfeláldozó az a nagyszerű munka, ami körülöttünk, előttünk folyik, — mondják a jelöltek.

— Már kezdjük megszokni a klinika levegőjét, ez volt eleinte a legnehezebb. Itt igazán értékes, ko-

DÉLMAGYARORSZAG
Szerda, 1942. március 18. 3

Csak akkor lesz szép a lakása, ha bútorát nálunk vásárolja!

ASZTALOSMESTEREK

BÚTOR CSARNOKA

Szendrőlői Géza és Társai
Szeged, Dugonics-tér 11.
Telefonszám: 11-28.

moly bevezetést nyerünk a legnevesebb emberi ténykedésbe: a szenvedések enyhítésébe, a gyógyításba...

Az ápolónőjelöltek a betegekről

A „szolgálat” reggel 7 órakor kezdődik. Az ápolónőjelöltek megmosdatják a katonákat, reggelit visznek be számukra, azután segédkeznek a hőmérőzésnél, injekciónál, vérvételnél stb. Már ismerik betegeiket, tudják, mi a gyengeségük és mit szeretnek.

— A priznicet és az inhalálást nem szeretik, — mondja mosolyogva az egyik kedves nővér.

— De a vérvételt és az injekciót sem! — nevet a másik.

Örülnek, ha levelet kapnak otthonról s ha írhatnak szeretteiknek. Van közöttük egy ruszin fiú a Kárpátaljáról, az alig tud egy-két szót magyarul. Most tanítják együttes szorgalommal és lelkesedéssel a kedves nővérek... Egy másik, délvidéki német fiú már egész szépen beszél magyarul. Ő hamarabb sajátította el a nyelvünket...

Olyan szívesen vinnének a hölgyek apróbb ajándékokat, gyümölcsöt, vagy édesestéteket ápolójaiknak, de a klinika szigorú szabályait tiltják az ilyesmit. Minden kedves nővérnek öt betege van, összesen 25 beteget ápolnak, négy külön fekszik egy szomszédos, kisebb teremben.

A lelket is gyógyítani kell...

Bekukkantunk a kisebb terembe is. Itt már komolyabb, szomorúbb arcok fogadnak. A halál járt ebben a kis teremben, egy otthonról kapott sárga kis levelezőlapról mered az elmúlás arca felénk... Az egyik fiatal katona kapta a szomorú hírt, hogy édesapja Mezőhegyesen elhunyt. Kétszeresen fájdalmas, hogy nem mehet el a ravatalához, nem hajthat első rögtön a koporsóra, mert vesegyulladásos ágyhoz köti a szegény fiút. Arcát nem láthatjuk, csöndesen a fal felé fordul és rázza a zokogás. Az ágya mellett álló kedves nővér szép kék szemében is könnyek csillognak, együtt sír a fiatal katonával...

— A testi fájdalmak mellett sokszor kínzóbbak, súlyosabbak a lélek fájdalmai, — mondja halkan, amint kikísér bennünket. — Ez a legnehezebb feladat, a lélek sebeit gyógyítani... Erre a feladatra kétszeres

A Belvárosi Mozi Szerda utójára

LUNA ASSZONY

Paul Lincke zenei költeménye
Egy szilveszteri éjszaka mulatságos, bonyodalmas, muzsikás és táncos története. Főszereplők:
LIZI WALDMÜLLER
THEO LINGEN, PAUL KEMP,
GEORG ALEXANDER
5, 7, 9.

Csütörtökön bemutatjuk a legújabb magyar vígjátékot,

KÁDÁR CONTRA KEREKES

Bolondos játék a pénzzel és a szerelemmel
Főszereplők:
TOLNAY, VASZARY, SZILASSY,
MÁLY és a két PETHES
Biztosítsa jegyét elővételben!

Korzóban

Ma, a nagy magyar filmsiker:
KARÁDY KATALIN
BULLA ELMA
Nagy István, Hajmátsy, Halmay

KISÉRTÉS

Ha két órát gondtalanul, kacagva, vidáman akar eltölteni, siessen jegyét váltani a legkiszámított vígjátékhoz!

KÖLCSÖNKÉRT FÉRJEK

Simor, Szilassy, Bilicsi, Vaszary,
Pethes, Szondy, Raffay, Juhász
Azonkívül:
GYÁVA MACSKA színes trükkfilm és HIRADÓ. Ma 5, 7, 9 órakor
Csak 16 éven felülieknek!
SZECHENYI MOZI